

Tryb zdobywania naramiennika wędrowniczego

*(zatwierdzony przez Naczelniczkę ZHR rozkazem L 2/16 z dnia 17 lutego 2016 r.,
zmieniony rozkazem L 7/22 z dnia 10 lipca 2022 r.)*

1. Wygląd i symbolika

Naramiennik wędrowniczy barwy zielonej z wyhaftowanym ogniskiem ułożonym prawidłowo sposobem skautowym na długotrwałe palenie noszony jest na lewym ramieniu. Odróżnia on wędrowniczki od harcerek i zuchenek. Jest jedną z form indywidualnej pracy nad sobą, metodą samokształcenia, wędrowniczym „wtajemniczeniem”. Aby zdobywanie naramiennika miało sens, musi wiązać się ze zrozumieniem przez wędrowniczkę symboliki całego ogniska wędrowniczego, bo to właśnie osoba zdobywająca naramiennik ma świadomie kształtować swoje zadania.

Wygląd naramiennika określa poniższy wzór:

Zielony kolor oznacza, że tłem naszej wędrówki jest harcerski styl życia w bliskości i umiłowaniu przyrody.

Trzy polana (barwy brązowej) symbolizują trzy główne punkty pracy wędrowniczej:

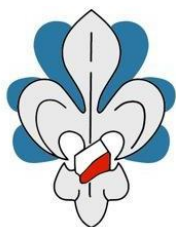
- pracę nad sobą,
- szukanie miejsca w społeczeństwie,
- służbę.

Trzy płomieie symbolizują:

- najniższy (żółty) – **siłę ciała**, czyli pracę nad sprawnością, rozwojem fizycznym,
- średni (pomarańczowy) – **siłę rozumu**, czyli pracę nad intelektem, rozwojem umysłu,
- najwyższy (czerwony) – **siłę ducha**, czyli pracę nad charakterem, duchowością.

2. Zasady zdobywania naramiennika

W odróżnieniu od stopni czy sprawności **proces zdobywania** naramiennika **nie musi być sformalizowany** – nie powołuje się komisji ani kapituł weryfikujących zadania, nie trzeba przygotowywać kart próby, potwierdzenie rozpoczęcia zdobywania nie musi być ogłoszone w rozkazie. Próba oparta jest na współpracy pomiędzy wędrowniczką, która ją realizuje, a opiekunką – właśnie z tego „prywatnego” charakteru wynika jego wyjątkowość.

Zdobywać naramiennik może:

- **wędrowniczka** przyjęta do drużyny,
- **drużna realizująca próbę harcerki-wędrowniczki** przed przyjęciem do drużyny wędrowniczek, Wynika z tego między innymi fakt, że aby otrzymać naramiennik nie trzeba mieć stopnia harcerskiego ani złożyć Przyrzeczenia Harcerskiego. Próba harcerki-wędrowniczki to w szczególności dobry czas na przygotowanie się do zdobywania naramiennika, czyli rozpisanie zadań.
- **harcerka w wieku wędrowniczym**, która nie jest przyjęta do drużyny wędrowniczek, ale **czynnie uczestniczy w jej pracy**,
Chodzi tu o harcerkę należącą do drużyny harcerek lub gromady zuchowej, która bierze udział w działaniach drużyny wędrowniczek, a nie jest przyjęta na stan drużyny wędrowniczek. Do drużynowej należy ocena czy harcerka faktycznie jest zaangażowana w działania drużyny, czy nie jest to wyłącznie sporadyczne uczestnictwo w akcjach i w związku z tym, czy może zdobywać naramiennik.
- **harcerka, która ukończyła kurs metodyki wędrowniczek** (w tym Kw@drans).
Ukończenie przez harcerkę kursu metodyki wędrowniczek lub kursu Kw@drans daje jej możliwość rozpoczęcia zdobywania naramiennika. Rolą kadry kursu jest dać narzędzia do rozpisania tej próby - może to nastąpić podczas kursu, natomiast zdobywanie naramiennika powinno rozpocząć się już po ukończeniu kursu, po konsultacji z opiekunką. Jeśli harcerka nie ma w środowisku kogoś, kto mógłby być jej opiekunką próby na naramiennik, może o to poprosić także kadrę kursu.

3. Przebieg próby na naramiennik

Próba na naramiennik wędrowniczy trwa **od 3 do 6 miesięcy**.

Opiekunką próby może być harcerka, która **ukończyła kurs metodyki wędrowniczek** (w tym Kw@drans) i **posiada naramiennik wędrowniczy**.

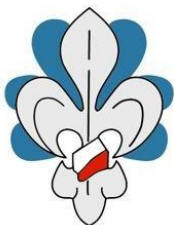
- *Jeśli naramiennik zdobywa wędrowniczka działająca w drużynie wędrowniczek, **naturalną opiekunką próby na naramiennik jest drużynowa** drużyny wędrowniczek.*
- *W uzasadnionych przypadkach drużynowa może powierzyć prowadzenie naramiennika innej harcerce, która spełnia warunki bycia opiekunką (w szczególności, gdy drużynowa nie spełnia tych warunków, a spełnia je na przykład przyboczna lub harcerka spoza drużyny).*

Opiekunka pełni funkcję doradczynie, ukierunkowując, a potem wspierając podczas realizacji próby.

Próba **opiera się na płomieniach ogniska**: sile ciała, umysłu i ducha. Mogą składać się na nią **trzy mniejsze** lub też **dwa/jedno większe zadania/-e**, łączące w sobie cechy tych sił. Niezależnie od ilości zadań, powinny one razem zapewniać rozwój we wszystkich trzech obszarach oraz zostać tak dobrane, by stanowiły dla wędrowniczki wyzwanie, były okazją do poszerzenia wiedzy, umiejętności, wspinaczką o jeden szczebel w górę w procesie samokształcenia. O tym, co będzie dla wędrowniczki wyczynem, decyduje ona sama wraz z opiekunką próby.

Zanim opiekunka zaakceptuje jakiegokolwiek **zadanie**, powinna ocenić, czy jest ono właściwe, prawidłowo dobrane i sformułowane. Pomocnym w podjęciu takiej decyzji może okazać się sprawdzenie, czy **spełnia** ono **wymagania paradygmatu**. Należy się więc zapytać, czy zadanie:

- jest zgodne z **ideą harcerską**?
Czy jest zgodne z podstawowymi zasadami wychowania w ZHR? Czy rozwija harcerkę w rozumieniu lub stosowaniu któregoś z punktów Prawa Harcerskiego?
- jest **indywidualnie** dobrane?
Czy rzeczywiście jest ono dobre dla tej konkretnej osoby? Czy kiedy je zrealizuje, będzie to dla niej najbardziej

korzystne w danej dziedzinie? Czy jest zgodne z jej zainteresowaniami i możliwościami? Czy pielęgnuje i rozwija jej mocne strony i talenty?

- będzie wywierało **konkretny** efekt?

Czy jasno jest określony początek i koniec trwania zadania? Czy po jego zakończeniu wyraźnie będzie widoczny efekt? Czy korzyść, jaka z niego wyniknie, będzie wymierna i niezaprzeczalna? Czy wpłynie na poprawę sytuacji wędrowniczki?

- będzie **wyczynem**?

Czy zadanie wymaga od wędrowniczki wysiłku – tego fizycznego, ale też np. konsekwencji w działaniu, cierpliwości, systematyczności? Czy dla tej konkretnej osoby jego realizacja będzie osiągnięciem?

- będzie **przygodą**?

Czy zadanie interesuje wędrowniczkę? Czy przyniesie jej satysfakcję? Czy nie będzie nużące?

Jeśli odpowiedź na którekolwiek z powyższych zasadniczych pytań będzie przecząca, należy wspólnie poszukać lepszej formy realizacji próby.

4. Zasady przyznawania naramiennika

Podstawowe zasady związane z zakończeniem próby i przyznaniem naramiennika kształtują się następująco:

- o **zamknięcie próby** na naramiennik **wnosi** jej **opiekunka**,
- próbę na naramiennik **zamyka rozkazem bezpośrednia przełożona zdobywającej go wędrowniczki** (domyślnie jest to drużynowa wędrowniczek),
- za **nadanie** naramiennika odpowiada **opiekunka** próby.

Nadanie naramiennika następuje **w ciągu dwóch miesięcy** od zakończenia realizacji zadań. Musi mieć charakter obrzędowy, powinno odbyć się przy ognisku oraz zawierać element wyczynu.

5. Postanowienia końcowe

Wszystkie naramienniki wędrownicze przyznane do chwili wejścia w życie niniejszego regulaminu zachowują swoją wartość i mogą być noszone według wzorów obowiązujących uprzednio w drużynie.

O wątpliwościach dotyczących zapisów regulaminu decyduje referentka ds. wędrowniczek danej chorągwi, a w wypadku jej braku – komendantka chorągwi.

Zespół wprowadzający zmiany:

Kierowniczka wydziału wędrowniczek: hm. Małgorzata Wilkowska HR

Referentki ds. wędrowniczek lub osoby odpowiedzialne z poszczególnych chorągwi:

Dolnośląskiej – phm. Małgorzata Szczypińska HR

Podkarpackiej – hm. Urszula Pastwa HR

Górnośląskiej – phm. Joanna Gliwicka HR

Pomorskiej – phm. Katarzyna Kosińska HR oraz

Lubelskiej – phm. Sylwia Gałązka HR

hm. Jagoda Stępińska HR

Łódzkiej – hm. Alicja Gawrońska HR

Wielkopolskiej – phm. Justyna Jankowiak HR

Małopolskiej – phm. Agnieszka Wszółek HR

Zachodniopomorskiej – phm. Zuzanna Wojciechowska HR

Mazowieckiej – hm. Marcelina Koprowska HR oraz
hm. Maja Szterner HR